

طراحی سیتی‌سنتر رشت، با رویکرد ایجاد پایداری اجتماعی

محمود پارسا زاده جاهدنواز*، 206،

1396-06-30

در سال‌های اخیر و در جهت استفاده بهینه از زمان و اینکه در یک مجموعه بتوان تمام اعضای یک خانواده در زمان‌های آزاد خویش نیازهای خود را تأمین کنند و اینکه بتوانند تعاملی مثبت را با دیگر اعضا داشته باشند فضاهایی با عنوان سیتی‌سنتر (مراکز شهری) در شهرهای بزرگ ایجاد گردید. سیتی‌سنتر با استناد به اینکه یک فضای عمومی با قابلیت تبدیل شدن به مکانی برای ایجاد تعاملات اجتماعی شهروندان با سنین و فرهنگ‌های مختلف است، می‌تواند به‌عنوان یک مکان، در ایجاد حس تعلق خاطر در شهروندان برای رشد تداوم پایداری اجتماعی جوامع شهری کمک شایانی باشند. پایداری اجتماعی در معنای کلی مترادف با بالا بردن کیفیت زندگی انسان نسل حاضر و نسل آینده با در نظر گرفتن استعدادها و ظرفیت‌های او و برآوردن نیازهای همه اقشار است و شاخص‌هایی هم چون افزایش سطح آموزش، عدالت اجتماعی و مشارکت مردمی و... دارد. امروزه فضاهای عمومی در شهرها ظرفیتی عظیم برای پاسخگویی به نیازهای اجتماعی انسان و تأمین حیات اجتماعی او محسوب می‌شود. بر این اساس در پژوهش حاضر تلاش شده است باهدف ایجاد یک فضا که نیازهای تمامی افراد جامعه را در جهت گذراندن اوقات فراغت پاسخ می‌دهد، با ایجاد حس تعلق خاطر به‌وسیله کالبد خود در کمک به ایجاد و افزایش پایداری اجتماعی نقش مؤثری بازی کند. در این راستا ابتدا نظریات مختلف در ارتباط با فضای عمومی و نقش آن در پایداری اجتماعی، مورد مطالعه و بررسی قرار گرفته است و با استفاده از نتایج حاصل اقدام به شناخت مؤلفه‌های کیفی محیط کالبدی در سیتی‌سنتر گردیده است. در نهایت نیز با توجه به احکام به‌دست‌آمده، راهکارهایی جهت طراحی سیتی‌سنتر در شهرستان رشت ارائه شده است. این پژوهش به روش توصیفی-تحلیلی و از طریق مطالعات کتابخانه‌ای و مراجعه به مصادیق عینی انجام شده است.

کلمات کلیدی : طراحی سیتی‌سنتر، پایداری اجتماعی، فضای عمومی، کیفیت محیط کالبدی، مکان، حس تعلق مکان.